

Sygn. akt II K 1056/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Joanna Szajkowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Mariusz Rybak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 2 października 2015 r., 4 listopada 2015 r., 13 stycznia 2016 r. i 26 lutego 2016 r.

s p r a w y : Ł. M.

syna Z. i M. z d. M.,

urodzonego w dniu (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od daty bliżej nieustalonej do dnia 28 maja 2014 roku w K. przy ul. (...) woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 67 sztuk krzaków, która to uprawa może dostarczyć znaczną ilość ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1.474 grama,

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

2. w dniu 28 maja 2014 roku w K. woj. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1,02 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

I. uznaje oskarżonego **Ł. M.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to za podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek roślin konopi, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) pod pozycjami 5-14;

III. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **Ł. M.** nawiązkę w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Poradni (...) i (...) ul. (...) (...)-(...) J.;

IV. uznaje oskarżonego **Ł. M.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to za podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek środka odurzającego – marihuany - opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) pod pozycjami 1 i 2 zarządzających ich zniszczenie;

VI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu **Ł. M.** w pkt I i IV części dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu **Ł. M.** kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od 28 do 30 maja 2014 r.;

VIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k., zwraca oskarżonemu **Ł. M.**: susz roślinny, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) pod pozycjami 3 i 4, nasiona, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) pod pozycjami 1 i 2, komputer, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...), aparat opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...), lampy, programator, higrometr, grzejnik i dwa wentylatory, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz 112/14 pod pozycjami 1-6 oraz kartę opisaną w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...);

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **Ł. M.** od kosztów sądowych ponad kwotę 1500 złotych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 1056/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. M. mieszka wraz z matką w K. przy ul. (...). W nieustalonym dniu, ale przed 28 maja 2014r. Ł. M. ustawił w ogrodzie znajdującym się na posesji jego miejsca zamieszkania łącznie 67 donic z roślinami, z których można było wytworzyć 1.474 gramów ziela konopi innych, niż włókniste a następnie podlewał je i pielęgnował. Ł. M. wiedział, że uprawa tych roślin jest zabroniona.

/ dowód:

- częściowo wyjaśnienia Ł. M. k. 24, 34-36, 37-40, 46, 80-82, 134-136, 163,215-218;
- częściowo zeznania M. M. (3) k. 14-15, 167,232-233;
- zeznania S. K. k. 87 ,166;
- zeznania P. P. k. 88, 167;

zeznania M. S. k. 91-92, 167;

- zeznania E. W. k. 89-90, 168;
- zeznania D. B. k. 86, 171;
- opinia z badań fizykochemicznych k. 97-101;
- notatka urzędowa k. 1-2;
- protokół przeszukania pomieszczeń k. 4-5;
- protokoły oględzin miejsca k. 6-8, 9-11, 77;

- protokół użycia wagi k. 16-17;
- protokół oględzin k. 26-27, 67-72,109-112/

W dniu 28 maja 2014 roku Ł. M., w miejscu swojego zamieszkania, posiadał przy sobie słoik z zawiniątkami z folii aluminiowej, w których znajdowało się łącznie 1,02 grama ziela konopi innych niż włókniste. Ł. M. wiedział, że posiadanie tych środków jest zabronione.

/ dowód:

- częściowo wyjaśnienia Ł. M. k. 24, 34-36, 37-40, 46, 80-82, 134-136, 163,215-218;
- częściowo zeznania M. M. (3) k. 14-15, 167,232-233;
- zeznania S. K. k. 87 ,166;
- zeznania P. P. k. 88, 167;

zeznania M. S. k. 91-92, 167;

- zeznania E. W. k. 89-90, 168;
- zeznania D. B. k. 86, 171;
- opinia z badań fizykochemicznych k. 97-101;
- notatka urzędowa k. 1-2;
- protokół przeszukania pomieszczeń k. 4-5;
- protokoły oględzin miejsca k. 6-8, 9-11, 77;
- protokół użycia wagi k. 16-17;
- protokół oględzin k. 26-27, 67-72,109-112;
- protokoły użycia testera narkotykowego k. 18,19/

Ł. M. był uprzednio trzykrotnie karany sędownie za przestępstwa w tym raz za przestępstwo posiadania znacznej ilości narkotyków oraz raz za udzielanie narkotyków innym osobom. Aktualnie nie jest on uzależniony od marihuany – używa jej okazjonalnie. Nie jest wymagane jego stacjonarne leczenie odwykowe. W środowisku rodzinnym ma poprawną opinię.

/ dowód:

- kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień dotyczący oskarżonego k. 265-277;
- dane o karalności oskarżonego k. 223-224;
- wywiad środowiskowy k.280-281/

Oskarżony Ł. M. pierwotnie w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyznał, że posiadał liście konopi indyjskich, jednak nie nadawały się one do odurzenia, gdyż jak zapewnił „narkotyczne” są jedynie kwiaty a nie liście. Dodał, że rośliny posadzone w doniczkach na jego nieruchomości uprawiała inna osoba a on jedynie dokumentował „wzrost tych roślin do fotorelacji na forum internetowym” (k.25 akt sprawy). Składając kolejne wyjaśnienia wskazał, iż A. M. nakłonił go by on „zrobił fotorelację z uprawy” (k.38 akt

sprawy) za co M. dawał mu „1 gram albo 0,5 grama ziela” ale kasy nie dostawał „mimo, że pieniądze (mu) obiecał”. Następnie przyznał, że zatrzymane u niego rośliny w czasie przeszukania to konopie inne niż włókniste. Dodał, że on zgodził się by one tam rosły. Zapewnił, że podlewał je A. M. a on jedynie wtedy gdy M. dłużej nie było. Przyznał, że „Marihuanę ze słoika” dostał od M., który też przyniósł do niego rośliny do ogródka (k. 46 akt sprawy). Składając kolejne wyjaśnienia przyznał się do posiadania marihuany powtarzając, iż rośliny do jego ogródka przyniósł A. M..

Składając pierwsze wyjaśnienia na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia jednego z zarzucanych mu czynów tj. posiadania marihuany. Nie przyznał się do drugiego z zarzucanych mu czynów tj. do uprawy marihuany. Opisał, iż rośliny te – w kwietniu 2014r. przyniósł na jego posesję, za jego zgodą A. M., a on w miarę potrzeby, na prośbę M. miał je podlewać. Zapewnił, iż nigdy nie podlewał tych roślin.

Składając kolejne wyjaśnienia na rozprawie oskarżony nie przyznał się do obu zarzucanych mu czynów. Powtórzył, iż rośliny te na jego posesji uprawiał A. M.. Odniósł się także do przeprowadzonych w sprawie dowodów, w tym protokołów przeszukania.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się, że posiadał środek odurzający w postaci marihuany były wiarygodne. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie znajdowały bowiem potwierdzenie w rzeczowych i kategoriowych zeznaniach nie tylko funkcjonariuszy Policji, którzy dokonywali przeszukania w domu oskarżonego tj. D. B., S. K., P. P., M. S. oraz E. W. ale także dowodach z dokumentów w postaci przede wszystkim protokołu przeszukania oraz opinii z badań fizykochemicznych. Świadczeni ci spójnie zeznali, iż matka oskarżonego pierwotnie zapewniła, że syna nie ma w domu a gdy ten został przez policjantów wykryty w schowku pod schodami miał przy sobie laptop oraz słoik z dwoma zawiniątkami folii aluminiowej, w których znajdował się susz roślinny o wadze 1,02 grama. Z przeprowadzonych badań fizykochemicznych jednoznacznie wynikało, iż ów susz roślinny to ziele konopi innych niż włókniste tj. tzw. marihuana. Sąd nie znalazł żadnych powodów by podważać wiarygodność zeznań D. B., S. K., P. P., M. S. oraz E. W.. Wskazać bowiem należy, iż osoby te nie były zainteresowane określonym rozstrzygnięciem w sprawie a swoje spostrzeżenia dokonali w związku z czynnościami służbowymi wykonywanymi w miejscu zamieszkania oskarżonego. Toteż Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne zaś wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie w jakim sprzecznie z tymi zeznaniami oraz dowodami z dokumentów (w tym opinii z badań fizykochemicznych) zaprzeczył on posiadaniu marihuany w ilości 1,02 grama, za niewiarygodne.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego w zakresie zarzucanej mu uprawy konopi innych niż włókniste w ilości 67 sztuk krzaków podkreślić należy, iż bezsporne, co przyznał nie tylko oskarżony ale także zeznała jego matka M. M. (3) oraz funkcjonariusze Policji tj. D. B., S. K., P. P., M. S. oraz E. W. rośliny te w momencie przeszukania znajdowały się w różnych częściach ogrodu posesji na której mieszkał Ł. M.. Skąd znalazły się te rośliny na posesji, w jakim celu oraz jaki był udział w tej uprawie Ł. M. wyjaśniał on niespójnie. Przypomnieć należy, iż pierwotnie oskarżony wskazał, iż rośliny te przyniosła inna (nieokreślona) osoba, a on miał jedynie udostępnić jej miejsce oraz dokumentował „wzrost tych roślin do fotorelacji na forum internetowym” (k. 24 akt sprawy). Nielogiczność tych wyjaśnień – w zakresie „fotorelacji” – dostrzegł sam oskarżony składając wyjaśnienia przed sądem (k. 216 akt sprawy) i chcąc się z nich wycofać, gdyż jak sam przyznał, rośliny te były zbyt małe do tej „fotorelacji”. Wówczas poprzestał on na zanegowaniu rzetelności protokołu swoich pierwszych wyjaśnień. Przeoczył jednak, iż uprzednio trzykrotnie (k.46,163,216 akt sprawy) po odczytaniu mu tych wyjaśnień nie tylko nie zanegował ich rzetelności ale wręcz potwierdził ich wiarygodność. Składając następne wyjaśnienia Ł. M. opisał po raz pierwszy udział w zdarzeniach A. M. (k.37-39 akt sprawy). Opisując jak A. M., współdziałając z nieustalonymi obywatelami Czech, miał zmuszać go do uprawy konopi włóknistych, które to uprawy wraz z ich dokumentowaniem i odtwarzaniem relacji na forach internetowych miały mu pomóc w uzyskaniu zaufania wśród potencjalnych odbiorców marihuany a także opisując jak ów A. M. przywoził z Czech marihuanę „cały bagażnik suszu – same kwiaty mówił, że jest tego pięć kilo” a następnie mieszając to (by zwiększyć objętość sprzedawanego narkotyku) z konopiami włóknistymi wytworzonymi (dla „fotorelacji” oraz by karmić jaszczurki) przez oskarżonego, Ł. M. nic nie wspominał, iż to właśnie A. M. przyniósł do niego rośliny, które zostały ujawnione na jego posesji w dniu przeszukania tj. 28 maja 2014r. a zatem 67 krzaków

a zatem o wersji, którą lansował w dalszej fazie postępowania. Oskarżony na rozprawie wyjaśnił, że nie ujawnił wówczas tej okoliczności, by „mieć jakieś zaplecze” bowiem gdyby wszystko powiedział przed Prokuratorem byłby zamęt (k. 216 akt sprawy). Taki tłumaczenie oskarżonego było nielogiczne. Skoro oskarżony opisał przemyt z zagranicy (tj. Czech) znacznej ilości (tj. 5 kilogramów) środka odurzającego w postaci marihuany dokonany rzekomo przez A. M., który następnie miał to zbyć innym osobom to jednocześnie zatajenie przed Prokuratorem, iż to właśnie ów A. M. miał przynieść na posesję oskarżonego i uprawiać na niej 67 krzaków marihuany, z której można uzyskać niespełna półtora kilograma marihuany były nielogiczne. Fakt, iż oskarżony nie podał tej okoliczności świadczy w ocenie Sądu o tym, iż w rzeczywistości A. M. nie miał nic wspólnego z tymi sadzonkami marihuany. Gdyby bowiem w rzeczywistości to A. M. przyniósł te sadzonki na posesję oskarżonego, Ł. M. niewątpliwie od razu wskazałby tą okoliczność zwłaszcza, iż jednocześnie opisywał inne przestępstwa, stanowiące zbrodnie, jakich rzekomo ów A. M. miał się dopuścić. Oceniając wyjaśnienia oskarżonego Sąd nie przeoczył, iż rzeczywiście zabezpieczono w jego mieszkaniu nie tylko szereg przedmiotów mogących służyć do uprawy konopi ale także kartę pamięci na której zarejestrowany był m.in. film obrazujący profesjonalną uprawę konopi. W świetle informacji biegłego (k. 249-250 akt sprawy) nie można jednak ustalić, czy rośliny widniejące na nagraniu stanowią marihuanę czy też ziele konopi włóknistych. Nadto plik zawierający dany film został utworzony w kwietniu 2013r. (rok przed zdarzeniem). Z dowodów tych wynika jedynie bezspornie, że oskarżony miał wiedzę jak uprawiać takie rośliny, jak je naświetlać, jak wybudować odpowiednie pomieszczenie do uprawy itp. Oceniając wyjaśnienia oskarżonego Sąd nie przeoczył także, iż dwie osoby tj. matka oskarżonego M. M. (3) oraz jej koleżanka K. P. zeznały, iż A. M. miał przynosić na posesję oskarżonego jakiś sadzonki zaś koleżanka oskarżonego K. D. wskazała, iż A. M. miał być na podwórku Ł. M. i według jego słów miał zajmować się swoimi roślinkami, co postawało w sprzeczności z zeznaniami A. M.. Zeznania tych osób nie potwierdzają jednak wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, jakoby A. M. uprawiał w na jego posesji marihuanę, gdyż są nielogiczne a przez to niewiarygodne. Przyjmując wersję tych świadków A. M. miałby w ciągu dnia, w obecności postronnych osób (K. P.), nosić sadzonki marihuany bądź doglądać tych sadzonek, nie zważając, iż w pobliżu są inne niż oskarżony osoby (tj. K. D.). Nadto A. M. miałby przez ponad miesiąc (zgodnie z wersją podawaną przez oskarżonego od kwietnia 2014r. do 28 maja 2014r.) uprawiać marihuanę na posesji na której stale mieszka także matka oskarżonego, nie wtajemniczając ją (według zapewnień oskarżonego oraz M. M. (3)) w ten proceder i dokonując tej uprawy w sposób dla niej niepostrzeżony. Te podane przez oskarżonego a także M. M. (3) okoliczności rzekomej uprawy dokonywanej na ich posesji przez A. M. były nielogiczne. Oczywiście jest bowiem, iż osoba trudniąca się uprawą narkotyków chce to wykonywać w sposób dyskretny. Zatem taka osoba nie nosi sadzonek narkotyków w ciągu dnia, gdy może zostać dostrzeżona przez nieustaloną ilość postronnych osób, ani tym bardziej nie uprawia tych narkotyków na niewielkiej posesji zamieszkałej także przez osoby, które nie zostały wtajemniczone w ten proceder. Z tych też względów w zakresie uprawy 67 krzaków marihuany Sąd jako niewiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonego oraz korespondujące z nimi zeznania M. M. (3), K. P. i K. D. w zakresie w jakim wskazali, iż uprawa ta należała do A. M.. Sąd uznał bowiem, iż ze względu na powyższą niespójność oraz nielogiczność wyjaśnień oskarżonego wyjaśnienia te nie mogły podważyć wiarygodności zeznań A. M., który zaprzeczył tej okoliczności.

Sąd jako wiarygodne uznał dowody z dokumentów ujawnionych w sprawie bowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności. Jako rzetelną Sąd ocenił także opinię z badań fizykochemicznych bowiem została wydana przez biegłego mającego wiadomości specjalne w dziedzinie kryminalistycznych badań laboratoryjnych a jej wnioski były jasne i kategoryczne oraz należycie uzasadnione.

W świetle powyższych dowodów Sąd ustalił, że Ł. M. swoim zachowaniem podjętym w okresie od daty bliżej nieustalonej do dnia 28 maja 2014 roku polegającym na tym, iż na swojej nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 67 sztuk krzaków, która to uprawa mogła dostarczyć znaczną ilość ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1474 grama, wyczerpał znamiona czynu z art. 63 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Oskarżony jest osobą działającą w normalnej sytuacji motywacyjnej. Można mu zatem przypisać winę.

Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Wiedział bowiem, że uprawa środków odurzających w postaci marihuany jest zabroniona i pomimo tego na swojej nieruchomości uprawiał takie środki odurzające, gdyż dobrostan ujawnionych u niego roślin wskazywał, iż były one pielęgnowane, podlewane itp. a zatem dbano o ich wzrost. Wielkość tych roślin wskazywała, iż były one uprawiane przez dłuższy czas (oskarżony sam wskazał okres od kwietnia 2014r.) toteż zachowanie Ł. M. stanowiło czyn ciągły w rozumieniu art. 12 k.k.

Zważywszy, iż z ilości uprawianych przez oskarżonego krzaków konopi innych niż włókniste można było uzyskać w przyszłości 1474 grama marihuany a zatem ilość wystarczającą do jednorazowego odurzenia bez mała 3000 osób (przy przyjęciu jednorazowej porcji narkotyku na 0,5 grama) Sąd uznał, iż Ł. M. uprawiał znaczne ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, toteż wyczerpał znamiona czynu z art. 63 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ł. M. swoim zachowaniem z dnia 28 maja 2014 roku polegającym na tym, że posiadał wbrew przepisom ustawy środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1,02 grama, wyczerpał znamiona czynu z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Wiedział bowiem, iż posiadanie środków odurzających jest zabronione, gdyż był już uprzednio karany sędownie za taki czyn. Nadto zachowanie oskarżonego, który ukrawał się (w schowku pod schodami) przed Policją posiadając przy sobie słoik z narkotykami pośrednio potwierdzały, iż wiedział on prawnym zakazie posiadania wbrew przepisom ustawy narkotyków. Z tych też powodów Sąd uznał, iż pomimo niedużej ilości posiadanych przez oskarżonego środków odurzających (w ilości dwóch porcji po około 0,5 grama każda) stanowiących tzw. miękki narkotyk (marihuanę), którą Ł. M. – jak twierdzi – posiadał na własne potrzeby, czyn oskarżonego nie stanowił wypadku mniejszej wagi o jakim stanowi art. 62 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na stopień społecznej szkodliwości czynu z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przypisanego oskarżonemu miała wpływ ilość środka odurzającego, która była niewielka i stanowiła dwie porcje narkotyku dla jednej osoby. Sąd nie przeoczył, że oskarżony posiadał te narkotyki będąc uzależnionym od marihuany, co wskazuje, iż mógł je posiadać na własny użytek. W zakresie czynu z art. 63 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przypisanego oskarżonemu Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości tego czynu był bardzo wysoki. Wskazać bowiem należy, iż uprawa ta dotyczyła kilkudziesięciu krzaków marihuany z których można było uzyskać w przyszłości narkotyk w ilości bez mała 3000 porcji. Nadto uprawa ta trwała przez okres niewątpliwie ponad miesiąca (co przyznał sam oskarżony). Sąd nie stracił także z pola widzenia faktu, iż Ł. M. nie był przypadkowym, nieprzygotowanym do uprawy konopi producentem. W jego miejscu zamieszkania znaleziono bowiem nie tylko sprzęt mogący służyć do uprawy konopi w warunkach domowych (m.in. odpowiednie lampy oświetleniowe) ale nagrania z upraw konopi – które co przyznał Ł. M. – on sam wykonał (zapewniając wszak, iż te uprawy dotyczyły konopi włóknistych – nie narkotycznych). Zważywszy, iż obie rośliny tj. konopie włókniste oraz konopie inne niż włókniste uprawia się w taki sam sposób oczywiste było, także w świetle wyjaśnień oskarżonego, iż miał on wiedzę jak uprawiać marihuanę.

Sąd nie dostrzegł szczególnych okoliczności łagodzących przy wymiarze kary dla oskarżonego. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał jego uprzednia karalność w szczególności za przestępstwa przeciwko ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu za czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii kara 2 lat pozbawienia wolności jest adekwatna do jego winy oraz stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Kara w takim wymiarze (będąca czterokrotnością dolnej granicy ustawowego zagrożenia a jednocześnie stanowiąca 1/4 górnej granicy ustawowego zagrożenia za ten czyn) w ocenie Sądu będzie z jednej strony wystarczająca a z drugiej strony konieczna dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów w zakresie prewencji indywidualnej – uzmysławiając Ł. M. nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem. Było to istotne zwłaszcza, że w swojej dotychczasowej drodze życia uprzednio oskarżony już dwukrotnie został skazany za czyny podobne a kary pozbawienia

wolności, których wykonanie ostatecznie warunkowo zawieszono, okazały się nieskuteczne by powstrzymać go przed dalszym naruszaniem prawa. Kara w tym wymiarze spełni także w ocenie Sądu swoje cele w zakresie prewencji ogólnej – wpływając odstrasżająco na inne osoby przed popełnianiem podobnych przestępstw, zwłaszcza w środowisku oskarżonego. By osiągnąć te cele kary Sąd uznał za niezbędne orzeczenie także wobec oskarżonego, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, nawiązki w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Poradni (...) i (...) ul. (...) (...)-(...) J..

Wobec uznania oskarżonego winnym popełnienia czynu z art. 63 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek narkotyków tj. roślin konopi, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) pod pozycjami 5-14.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii kara 2 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do jego winy oraz stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. W ocenie Sądu kara w tym wymiarze jest wystarczająca, by spełnić wobec oskarżonego swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, tj. by wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego a także spełnić swoje cele w zakresie prewencji ogólnej wskazując, iż przestępstwo nie pozostaje bez odpowiedniej odpłaty karnoprawnej.

Wobec uznania oskarżonego winnym popełnienia czynu z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek środka odurzającego – marihuany – opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) pod pozycjami 1 i 2 zarządzając jego zniszczenie.

Stosownie do treści art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r.) jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Uwzględniając, iż między czynami oskarżonego zachodziła tożsamość czasowa a także fakt, iż czyny te godziły te same dobra chronione prawem wymierzając wobec niego karę łączną Sąd zastosował zasadę absorpcji. Z tych też względów jako karę łączną Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Mając na względzie uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa podobne Sąd uznał, iż wobec Ł. M. nie zachodzą warunki o jakich stanowi art. 69 § 1 k.k. umożliwiające warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności. Oskarżony jest sprawca niepoprawnym, uprzednio dwukrotnie skazywanym na kary pozbawienia wolności za przestępstwa podobne, toteż nie zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna pozwalająca uznać, iż pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności będzie on przestrzegał porządku prawnego. Prognozy tej nie zmienia fakt, iż w środowisku rodzinnym (zatem według relacji swojej matki M. M. (3)) oskarżony ma poprawną opinię.

Sąd (na podstawie art. 63 § 1 k.k.) zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu od 28 do 30 maja 2014 r. Zważywszy, iż na mocy ustawy obecnie obowiązującej Sąd zaliczyłby Ł. M. jedynie dwa (nie zaś trzy) dni zatrzymania – wobec treści art. 63 § 5 k.k. – Sąd orzekając wobec oskarżonego (pkt I części dyspozytywnej wyroku) zastosował wobec niego ustawę poprzednio obowiązującą (nie zaś nową) uznając, iż będzie ona dla niego względniejsza (art.4 § 1 k.k.).

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k., Sąd zwrócił oskarżonemu susz roślinny, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) pod pozycjami 3 i 4, nasiona, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) pod pozycjami 1 i 2, komputer, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...), aparat opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...), lampy, programator, higrometr, grzejnik i dwa wentylatory, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz 112/14 pod pozycjami 1-6 oraz kartę opisaną w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...), gdyż przedmioty te stały się zbędne dla procesu a nie podlegały w niniejszej sprawie przepadkowi.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych ponad kwotę 1500 złotych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty. Uwzględniając bowiem sytuację materialną oskarżonego (wynikająca z danych zawartych w wywiadzie środowiskowym sporządzonym w miejscu jego zamieszkania) Sąd uznał, iż uiszczenie tych kosztów w całości byłoby dla niego zbyt uciążliwe.